

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Dulcium appetitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Τῶ μὲν ὄντι γλώσση γλυκερῶ χεῖρσιν ἐξέσσω,

Et Homr. Iliad. a. de Nestoris eloquentia, γλώσσης μέλει γλυκίων πέσιν, ab eius lingua fuere mel; ait. Epist. lib. 5. Sat. 19. Pind. Nem. Od. 3. Ego tibi hoc mitto mel mixtum alio cum lacte. De Arte Poetica. Carm. lib. 4. Od. 2.

ubi interpretes ἐξέσσω interpretantur, ac perinde mel intelligi debere, inde vero eloquentie suavitatem. Sane Pindarus amabile mel Isthmiis posuit, ἐν δὲ ἐξέσσω μέλιτι, pro felici successu, quem Jupiter propinat, ubi commentatores gaudium intelligi volunt, quod ex commendatione & laudibus percipitur, si præsertim illæ ab eloquenti & erudito viro optime prædicentur: qua quidem voce, teste Themistocle, nulla suavior exaudiri potest.

POETICÆ AMOENITAS. CAP. V.

Omnium autem consensu receptum est, per Apis hieroglyphicum Poeticam intelligere amoenitatem, ut apud Horatium: *Fidis enim manare Poetica mella*: & ut ait doctissimus undecimus Varro, *Apes causa Musarum esse dicuntur volucres*: quod si quando duplicatæ sunt, cymbalis & plausibus & numeris reducuntur in unum locum. Pindarus hymnorum suavitatem & elegantiam per mel candido lacte commixtum intelligendum dedit, ubi Nemeis dicit: *ἐγὼ τὸδε ποιήματα μισγμένον μέλι καὶ σὺν γάλακτι*. Lac ponit Pindarus, quod à natura est, ac perinde genium & venam indicat. Mel vero, propterea, quod magno Apum labore conficitur, artem & diligentiam significat. Hinc clamat Horatius:

*Vos, o Pompilius sanguis, carmen reprehendite, quod non
Multa dies & multa litum coercuit, & quod
Perfectum decies non castigavit ad unguem.*

Et ipse de se, quantum pertinet ad laborem & diligentiam, quam scribundis versibus adhiberet, ait: *Ego Apis Matina more modoque.*

Non enim temere usq; adeo asurgit Pindaro tam honorifice, cuius hymnum agnoscat & vena divite copiosum, & magno studio & arte simul elaboratum. Quin & suam fert super hoc loco sententiam:

*Natura fieret laudabile carmen an arte,
Nec rude quod possit video ingenium: alterius sit
Quæsitum est. Ego quid studium, sine divite vena,
Alterna possit opem res, & conjuncti amice.*

De Arte Poetica.

FUTURI SEculi BEATITUDO. CAP. VI.

Quæsierit hic sane aliquis, cur polliceatur Dominus ducturum se populum suum in terram lactis & mellis fluentem: passim enim hieroglyphicum aliquid sapit divinarum literarum sermo. Igitur Theologi nostri, referente Hesychio, hoc ad futuri seculi delicias beatitudinemq; transferunt, quod ex cibis quibus hic utimur, nihil his suavius neq; dulcius invenitur: cum quia sine labore comparantur, & nulla indigent preparatione. Nam bona illa absq; ulla sollicitudine, sine dolore, studio nullo, apparatu nullo, conditura nullius egentia, tanquam effuso copia cornu suggeruntur.

DULCIUM APPETITUS. CAP. VII.

Apes autem quia dulcia tantum gustant, si pascentes pingantur, hominem hieroglyphice significat, qui dulcibus tantum rebus delectatur, dulciaq; omni cura studioque perquirat. Horatius cum dulcedinem & suavitatem, quodq; maxime plateret, exprimere vellet, *Si juvenis & melli est, inquit Plutarchus in libello De conjugalibus præceptis, Mulier, ait, quæ viri primo congressu convulsam inde copulam subfugiat, similis est illi, qui Apicularum aculeis patientes se offerunt, mella ipsa respuant*. Ad eandem respiciens jucunditatē Catullus, suum illum Passerem, *Lesbia sua delicias, cum maxime lepidum indicare velit, mellicum fuisse dicit*. Deniq; Virgilianus Dæmoetas cum Pollionis amicis optat mella fluere, nihil aliud sibi vult, nisi ut copiosissima rerum omnium, quæ suavissima judicantur, ubertate ditescant. Egregie vero Pindaricum est, mel pro suavi, tranquillo, & maxime expetendo, amabilem; bono ponere, quare de Olympiis victoribus ait, *ὁ νικῶν δὲ λαιπὸν ἀλφειῶν ἐγχεῖ μέλιτι* eos *αὐ εὐδία*: quod exponunt Interpretes, *Nictiores vitæ reliquum agere in terra mellis sua, hoc est, tranquilla deinceps suavis perfrui quiete*. Idem cum *κέρον ἔχει καὶ μέλι* dixit, *mel etiam satietatem habet*, nihil aliud voluit exprimere, nisi supremam quandam suavitatem atq; dulcedinem esse mellis, quæ tamen si supreme delectabilis est, satietatem tamen afferat, quam sententiam *Ἐγδοξία* præstat. Porro fecius Horatius sensum eundem attigit, ubi dixit, *Dulcia se in bilem vertunt*: quod tamen ex Physica disciplina est ab eo sumptum: ajunt enim Medici, cibaria dulcia confestim in bilem abire.

Mellis suavitatem.

Ideo Græci, quicquid suave & amabile est, μελίτι ἔγουσιν. Hinc Plautus dulce amaro copulat in Pseudulo & Truculentis.

DII